

EEC'S ANNUAL WATER OUTLOOK

สถานการณ์น้ำและแนวโน้มปี 2569

เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

จัดทำโดย

สำนักแผนภาพรวม
สำนักงานคณะกรรมการ
นโยบายเขตพัฒนาพิเศษ
ภาคตะวันออก

“น้ำ” คือ หัวใจของเศรษฐกิจและ คุณภาพชีวิตของประชาชน

รายงานสถานการณ์น้ำและแนวโน้ม ประจำปี 2569 (EEC's Annual Water Outlook) ฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อสื่อสารภาพรวมสถานการณ์น้ำของพื้นที่อีอีซี ให้แก่ผู้ใช้น้ำ นักลงทุน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยสะท้อนให้เห็นถึงการวางแผนและการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำของพื้นที่อีอีซี ภายใต้ความไม่แน่นอนของสภาพภูมิอากาศ การเติบโตของประชากร และแนวโน้มความต้องการใช้น้ำที่เพิ่มขึ้นในอนาคต ซึ่งนำเสนอข้อมูลสถานการณ์น้ำในปัจจุบัน ควบคู่กับการประเมินสมดุลน้ำภายใต้สถานการณ์จำลองที่ครอบคลุมปริมาณน้ำต้นทุนในอ่างเก็บน้ำ ปริมาณน้ำจากโครงข่ายท่อผันน้ำและระบบสูบลับ รวมทั้งปริมาณน้ำจากโครงการพัฒนาแหล่งน้ำต้นทุนและการจัดการทรัพยากรน้ำรองรับอีอีซี ปี 2563 - 2580 ที่ดำเนินการแล้วเสร็จ เพื่อสะท้อนความเสี่ยงและแนวโน้มในอนาคต

ทั้งนี้ รายงานมุ่งเน้นการวิเคราะห์ข้อมูลสถานการณ์น้ำในภาพรวมสำหรับการวางแผนและนโยบาย ตลอดจนความคืบหน้าของแผน มาตรการ และโครงการสำคัญในการเสริมสร้างความมั่นคงด้านน้ำของพื้นที่อีอีซีอย่างยั่งยืน

สรุปภาพรวมและแนวโน้ม

ภาพรวมปี 2568

มีปริมาณน้ำเพียงพอต่อความ

ต้องการ: จากสถานการณ์ฝนตกหนักในช่วง ส.ค.-ต.ค. 67 (ภาวะลานีญา) ส่งผลให้ปริมาณน้ำในอ่าง ณ ต้นปีแล้ง 2568 (1 พ.ย. 67) มีน้ำใช้การเฉลี่ยประมาณ 88% ของความจุอ่าง ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ “น้ำดีมาก”

ความจุอ่างเก็บน้ำ:

มีปริมาณน้ำเพิ่มขึ้น 258.59 ล้าน ลบ.ม. จากการพัฒนาโครงการเพิ่มแหล่งกักเก็บน้ำในช่วงปี 2563-2568

คุณภาพน้ำในอ่างเก็บน้ำ:

ภาพรวมยังคงอยู่ในเกณฑ์ควบคุม โดยพบปัญหาในบางพื้นที่ เช่น อ่างเก็บน้ำดอกกราย (ค่าออกซิเจนละลายน้ำ/ความนำไฟฟ้า) สูงกว่าเกณฑ์บางช่วง

การจัดการน้ำสูญเสีย:

กปภ. สามารถควบคุมน้ำสูญเสีย (Non-Revenue Water) ได้ที่ 19.16% ซึ่งมีประสิทธิภาพดีกว่าค่าเฉลี่ยของทั้งประเทศ

แนวโน้มปี 2569

ความต้องการใช้น้ำ:

มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นจากปี 2568 ประมาณ 1.5% โดยเฉพาะจากภาคอุตสาหกรรมและเกษตรกรรม

ปริมาณน้ำใช้การ:

อยู่ในเกณฑ์ “น้ำดี” โดยมีปริมาณน้ำเฉลี่ย 73% ของความจุอ่างเก็บน้ำในภาพรวม ซึ่งคาดว่าจะสามารถรองรับความต้องการใช้น้ำได้เพียงพอ

การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ:

ในช่วงกลางปี 2569 มีแนวโน้มเข้าสู่ภาวะ “เอลนีโญ” ซึ่งอาจส่งผลให้ปริมาณฝนลดลงในบางช่วง

ระยะต่อไป

ความต้องการน้ำ:

มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นต่อเนื่องตามการขยายตัวของประชากรภาคอุตสาหกรรม โดยเฉพาะอุตสาหกรรมที่ใช้น้ำสูง เช่น Data Center และ Semiconductor

การเพิ่มปริมาณน้ำต้นทุน:

ดำเนินการตามแผนพัฒนาแหล่งน้ำปี 2563-2580 และมาตรการเพิ่มแหล่งกักเก็บน้ำดิบของภาคเอกชนในพื้นที่อีอีซี

การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ:

มีแนวโน้มเกิดความไม่มั่นคงของสภาพอากาศมากขึ้น จากสภาพอากาศสุดขั้วและภัยธรรมชาติ

ในปี 2569 คาดว่าจะมีปริมาณน้ำใช้การเพียงพอสำหรับความต้องการใช้น้ำในช่วงฤดูแล้ง

น้ำในพื้นที่อีอีซี มาจากไหน

น้ำที่ใช้ในพื้นที่อีอีซี สำหรับการอุปโภคบริโภค การเกษตร การท่องเที่ยว และภาคอุตสาหกรรม มาจาก 2 แหล่งหลัก ได้แก่ น้ำผิวดิน และน้ำบาดาล โดยมากกว่า 95% เป็นน้ำผิวดิน

น้ำผิวดิน

พื้นที่อีอีซี มีการพัฒนาและบริหารจัดการน้ำผ่านระบบ อ่างเก็บน้ำและโครงข่ายท่อส่งน้ำ เพื่อกระจายน้ำไปยัง พื้นที่ต่าง ๆ รวมถึงการเชื่อมโยงแหล่งน้ำระหว่างลุ่มน้ำ ด้วยระบบสูบน้ำและท่อส่งน้ำ ช่วยเพิ่มความยืดหยุ่น ในการจัดสรรน้ำ และเสริมสร้างความมั่นคงด้านน้ำ ในภาพรวม

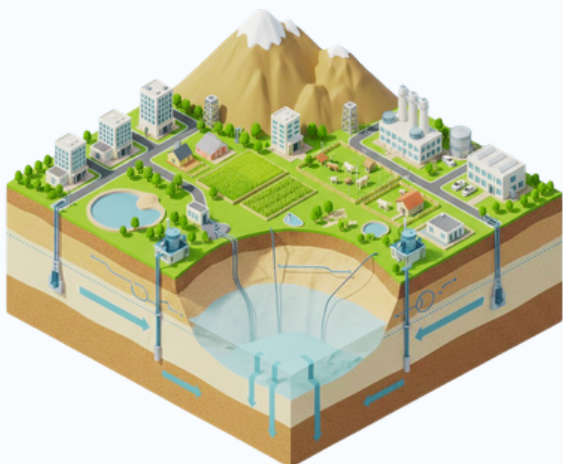
น้ำผิวดิน คือ แหล่งน้ำที่อยู่บนพื้นผิวโลก เช่น แม่น้ำ ลำคลอง หนอง บึง ทะเลสาบ และอ่างเก็บน้ำ

ภาพรวมพื้นที่อีอีซี มีอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่และขนาดกลางจำนวน 23 อ่าง เช่น ประแสร์ หนองปลาไหล ดอกราย บางพระ และคลองหลวงรัชชโลทร และโครงข่ายท่อส่งน้ำความยาวรวมกว่า 700 กิโลเมตร ซึ่งทำหน้าที่เป็นโครงสร้างพื้นฐานสำคัญ ในการกระจายน้ำและรองรับความต้องการใช้น้ำของประชาชนและภาคเศรษฐกิจในพื้นที่

คุณภาพอ่างเก็บน้ำ ในภาพรวมยังอยู่ในเกณฑ์ควบคุม โดยพบปัญหาในบางพื้นที่ เช่น อ่างเก็บน้ำดอกราย (ค่าออกซิเจนละลายน้ำ/ความนำไฟฟ้า) สูงกว่าเกณฑ์บางช่วง

** ค่าออกซิเจนละลายน้ำ (DO) ไม่น้อยกว่า 2.0 มิลลิกรัม/ ลิตร และความนำไฟฟ้า (EC) ไม่เกิน 2,000 ไมโครโมห์/ซม. **

น้ำบาดาล

มีการใช้น้ำบาดาลโดยตรงในบางพื้นที่ เพื่อเป็นแหล่งน้ำเสริม สำหรับการอุปโภคบริโภค การเกษตร รวมถึงภาคอุตสาหกรรม ซึ่งช่วยเพิ่มความยืดหยุ่นในการใช้น้ำในช่วงที่แหล่งน้ำผิวดิน มีข้อจำกัด

น้ำบาดาล คือ แหล่งน้ำที่กักเก็บอยู่ใต้พื้นดิน ภายในชั้นหินอุ้มน้ำ (Aquifer)

ปริมาณน้ำใช้การ

ณ 1 พฤศจิกายน 2568 (เริ่มต้นฤดูแล้งปี 2569) มีปริมาณน้ำในอ่างเก็บน้ำ ที่สามารถนำมาใช้การได้ประมาณ 929.57 ล้าน ลบ.ม คิดเป็น **73% ของความจุใช้การของอ่างเก็บน้ำในภาพรวม** ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ “น้ำดี” คาดว่าจะเพียงพอต่อความต้องการใช้น้ำของทุกภาคส่วนในช่วงฤดูแล้ง (1 พ.ย. 68 - 30 เม.ย. 69) โดยสามารถสรุปภาพรวม ได้ดังนี้

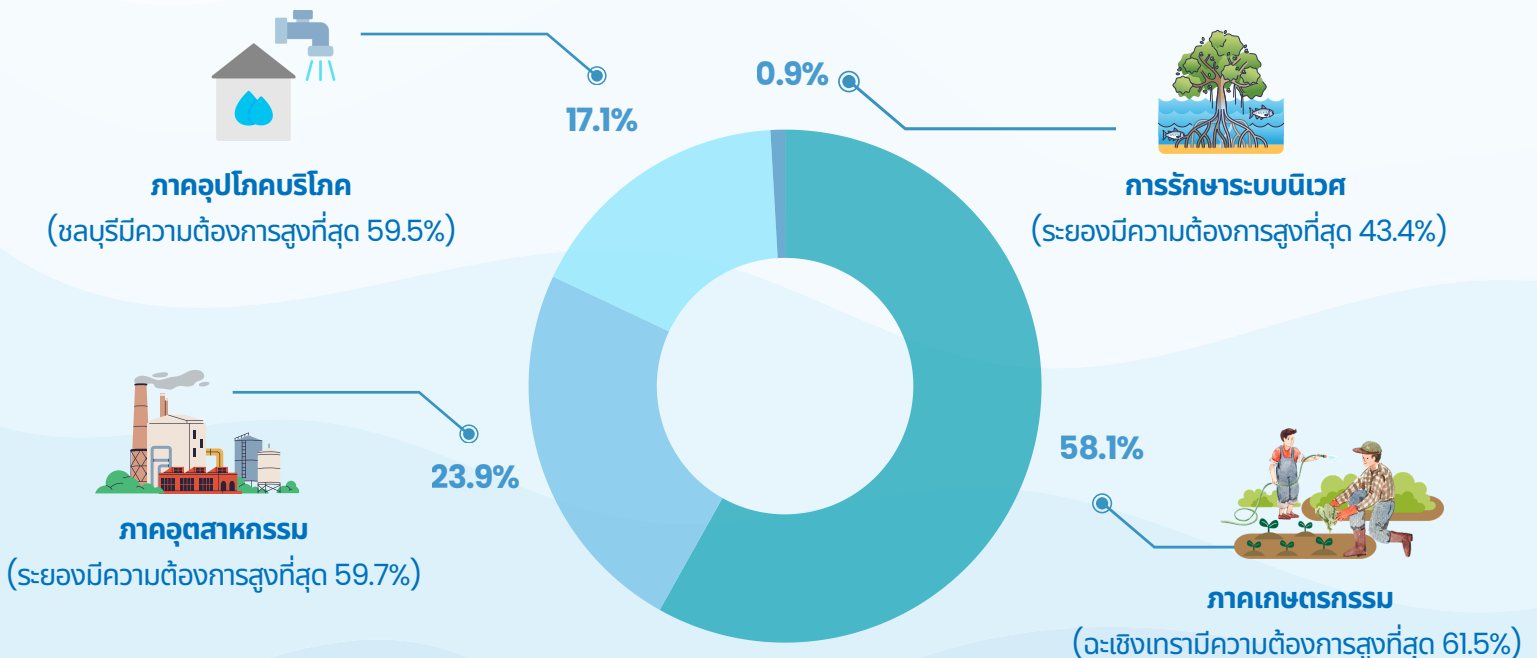
	ปริมาณน้ำใช้การ		
	ความจุใช้การ	ปริมาณ	ร้อยละ
รวมพื้นที่อีอีซี	1,267.92	929.57	73%
ฉะเชิงเทรา	445.30	162.90	37%
ชลบุรี	272.67	224.03	82%
ระยอง	549.91	542.64	99%

หน่วย: ล้าน ลบ.ม.

ที่มา: กรมชลประทาน

น้ำใช้การ ของพื้นที่อีอีซี นอกจากน้ำต้นทุนในอ่างเก็บน้ำ ยังได้รับน้ำจากฝนตามฤดูกาล ซึ่งมีปริมาณเฉลี่ยประมาณ 1,100-1,600 มม./ปี รวมทั้ง มีแหล่งน้ำสนับสนุนอื่นในพื้นที่นอกเขตชลประทาน ได้แก่ แหล่งน้ำผิวดิน น้ำบาดาล ตลอดจนอ่างเก็บน้ำสำรองของการประปาส่วนภูมิภาค อ่างเก็บน้ำคลองบางไผ่ของกองทัพเรือ และสระเก็บน้ำดิบกับมาของ บริษัท East Water รวมความจุประมาณ 30.6 ล้าน ลบ.ม. ซึ่งช่วยเสริมความมั่นคงด้านน้ำและรองรับความต้องการใช้น้ำได้อย่างต่อเนื่องตลอดปี

ในปี 2569 คาดการณ์ว่าความต้องการใช้น้ำรวมในพื้นที่อีอีซี จะเพิ่มขึ้นจากปี 2568 **ประมาณ 1.5%** สอดคล้องกับแนวโน้มการขยายตัวของเมือง และกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ในพื้นที่

ปัจจัยที่ส่งผลต่อแนวโน้มความต้องการใช้น้ำ

การเพิ่มขึ้นของประชากร และประชากรแฝง

ประชากรเพิ่มขึ้นประมาณ 0.55% และประชากรแฝงเพิ่มขึ้นประมาณ 9.81% ส่งผลให้ความต้องการใช้น้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคเพิ่มขึ้น

*ข้อมูลสถิติประชากร จากกรมการปกครอง
*ข้อมูลประชากรแฝง จากการวิเคราะห์ของ AIS

ประชากรพื้นที่อีอีซี ณ เดือน พ.ย. 2568 มีจำนวน 3.17 ล้านคน เพิ่มขึ้นจากปีก่อน 0.55% ขณะที่**ประชากรแฝง**ประมาณ 3.50 ล้านคน เพิ่มขึ้นจากปีก่อน 9.81% โดยการขยายตัวของกิจกรรมทางเศรษฐกิจ การลงทุน และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน มีแนวโน้มดึงดูดแรงงานและประชากรแฝงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ความต้องการใช้น้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น

การเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นประมาณ 0.69% โดยชลบุรี ยังคงเป็นจุดหมายหลักของนักท่องเที่ยว ซึ่งมีสัดส่วน 60.5%

*ข้อมูลความต้องการใช้น้ำของนักท่องเที่ยว จากกรมชลประทาน
*ข้อมูลการใช้รถวีลแชร์ จากการประมวลผลของ สทพอ.

ภาคการท่องเที่ยว โดยเฉพาะจังหวัดชลบุรีและระยอง เป็นอีกปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อความต้องการใช้น้ำ เนื่องจากนักท่องเที่ยวมีอัตราการใช้น้ำเฉลี่ยสูงถึง 350 ลิตร/คน/วัน ขณะที่การใช้น้ำเฉลี่ยในครัวเรือนอยู่ที่ประมาณ 274 ลิตร/คน/วัน ส่งผลให้การใช้น้ำในภาคการท่องเที่ยวสูงกว่าครัวเรือนประมาณ 28% โดยแนวโน้มการฟื้นตัวและการเติบโตของภาคการท่องเที่ยว เช่น พัทยา มีแนวโน้มทำให้ความต้องการใช้น้ำในภาคบริการโรงแรม และกิจกรรมท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น

การเพิ่มขึ้นของอุตสาหกรรม

การขยายตัวของภาคอุตสาหกรรม โดยเฉพาะอุตสาหกรรมเป้าหมาย New S-Curve เช่น ดิจิทัล ศูนย์เทคโนโลยีชีวภาพ และการแพทย์

*ข้อมูลการใช้น้ำภาคอุตสาหกรรม จากการประมวลผลของ สทพอ.
*ข้อมูลการออกบัตรส่งเสริมการลงทุน จาก BOI ประมวลผลโดย สทพอ.

ภาคอุตสาหกรรม ในปี 2568 มีการใช้น้ำเพิ่มขึ้นประมาณ 2% และมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นในอนาคต โดยเฉพาะอุตสาหกรรมเป้าหมาย New S-Curve เช่น Data Center ศูนย์เทคโนโลยีชีวภาพ และการแพทย์ ซึ่งมีแนวโน้มการลงทุนเพิ่มขึ้นในพื้นที่ และอาจส่งผลให้ความต้องการใช้น้ำเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ

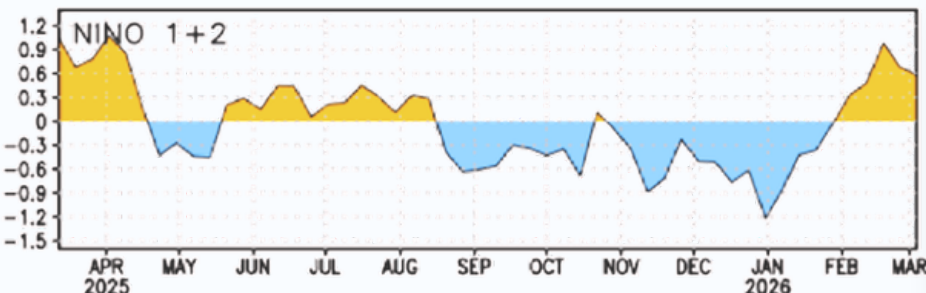
การเพิ่มขึ้นของพื้นที่พืชเกษตรกรรมสำคัญ

การขยายพื้นที่ปลูกพืชเศรษฐกิจ โดยเฉพาะทุเรียน ซึ่งเป็นพืชที่มีความต้องการใช้น้ำสูง และยังคงได้รับความนิยมจากความต้องการของตลาด ส่งผลให้ความต้องการใช้น้ำในภาคเกษตรมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

สภาพภูมิอากาศและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโลก

สภาพภูมิอากาศในพื้นที่อีอีซี พบว่า ตั้งแต่ช่วงปลายปี 2568 ที่ผ่านมาต่อเนื่องถึงต้นปีนี้ ยังคงอยู่ภายใต้อิทธิพลของปรากฏการณ์ลานีญา (ฝนตกมากกว่าปกติ) โดยสถานการณ์กำลังเข้าสู่ช่วงเปลี่ยนผ่าน ซึ่งมีแนวโน้มพัฒนาไปสู่สภาวะเอลนีโญ (ฝนตกน้อยกว่าปกติ) ในช่วงกลางปีนี้ (พ.ค. - ก.ค.) ด้วยความรุนแรงระดับอ่อนถึงปานกลาง โดยมีปริมาณฝนสะสมใกล้เคียงหรือน้อยกว่าปกติ

กราฟดัชนีชี้วัดอุณหภูมิผิวน้ำทะเล

ข้อมูลจาก NOAA ณ 12 มีนาคม 2569

สำนักงานบริหารมหาสมุทรและบรรยากาศแห่งชาติ (NOAA)

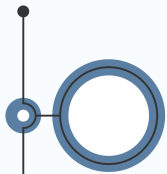
ระบุว่าหลังผ่านพ้นลานีญาในปี 2025 โลกจะเข้าสู่สภาวะปกติชั่วคราวในช่วงต้นปี 2026 ก่อนเปลี่ยนผ่านสู่เอลนีโญอย่างรวดเร็วในช่วงครึ่งปีหลัง ซึ่งจะส่งผลให้ไทยและเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เผชิญอุณหภูมิที่สูงขึ้น พร้อมความเสี่ยงภัยแล้งที่เพิ่มมากขึ้น

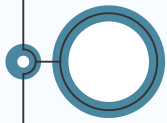
มาตรการและโครงการสำคัญ

เพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำ ประหยัดน้ำ และลดการสูญเสียน้ำ
รวมถึงสร้างความมั่นคงและเสริมสร้างความเข้มแข็ง
ด้านการบริหารจัดการน้ำ

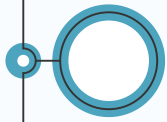
มาตรการสำคัญ

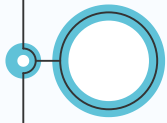
สนับสนุนข้อมูลทางวิชาการ ถ่ายทอด เผยแพร่ผลการวิจัยและพัฒนา เพื่อให้หน่วยงานต่างๆ นำไปใช้ประโยชน์ในการ**เพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำภาคการเกษตร**และส่งเสริมการปรับเปลี่ยนการเพาะปลูกพืชเพื่อลดความเสี่ยงต่อการขาดแคลนน้ำและเพิ่มรายได้ในพื้นที่

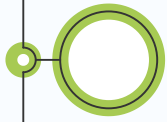
การประหยัดน้ำของหน่วยงานภาครัฐ เอกชน และประชาชน โดยการวางแผน**ลดการใช้น้ำของหน่วยงานภาครัฐ** พร้อมประชาสัมพันธ์รณรงค์การใช้น้ำอย่างประหยัด และ**ส่งเสริมสนับสนุนให้โรงงานอุตสาหกรรมใช้ระบบ 3R (Reduce Reuse Recycle)** เพื่อลดการใช้น้ำจากแหล่งน้ำต่าง ๆ

ลดการสูญเสียน้ำในระบบประปา และระบบชลประทาน ผ่านการ**เพิ่มประสิทธิภาพการส่งน้ำในระบบชลประทานโดยการปรับรอบเวรการส่งน้ำ** ให้สอดคล้องกับปริมาณความต้องการน้ำของพื้นที่ รวมถึงการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีภาพถ่ายดาวเทียมในการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำ

เสริมสร้างความเข้มแข็งด้านการบริหารจัดการน้ำของชุมชนและองค์กรผู้ใช้น้ำที่เสี่ยงขาดแคลนน้ำ โดย**สร้างความรู้ความเข้าใจในการวางแผนการใช้น้ำ**จากแหล่งน้ำที่มีอยู่ รวมถึงการเตรียมจัดหาแหล่งน้ำสำรองและการกักเก็บให้มีน้ำเพียงพอสำหรับอุปโภคบริโภค และการเกษตรตลอดฤดูแล้ง

ซ่อมแซมและเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บน้ำแหล่งน้ำเดิม พัฒนาแหล่งน้ำใหม่และระบบกระจายน้ำ พร้อมเชื่อมโยงโครงข่ายน้ำของแหล่งน้ำที่มีศักยภาพ

ทุกคนสามารถช่วยกันประหยัดน้ำได้

1. รองน้ำใส่แก้ว
ขณะแปรงฟัน

2. อาบน้ำฝักบัว
แทนการใช้
อ่างอาบน้ำ

3. ใช้ก๊อกน้ำที่
มีฉลาก
ประหยัดน้ำ
เบอร์ 5

4. รวบรวมผ้า
เพื่อซักครั้งละ
มากๆ

โครงการสำคัญ

ลดน้ำสูญเสีย

การประสานส่วนภูมิภาค (กปภ.) ใช้เทคโนโลยีระบบแบ่งท่อจ่ายน้ำออกเป็นพื้นที่ย่อย (DMA) และบริหารจัดการน้ำสูญเสีย (DMAMA) มาใช้แสดงข้อมูลเช่น อัตราการจ่ายน้ำ มาตรวัดน้ำในระบบ และแรงดันในพื้นที่จ่ายน้ำ โดยหากมีความผิดปกติ กปภ. จะทราบข้อมูลทันทีเพื่อลงพื้นที่สำรวจและซ่อมแซมอย่างแม่นยำ

ภาพรวมการจัดการน้ำสูญเสียในพื้นที่อีอีซี มีประสิทธิภาพอยู่ในระดับดี โดยระบบท่อส่งน้ำดิบของผู้ให้บริการภาคเอกชนมีอัตราน้ำสูญเสียต่ำมากเพียงประมาณ 1-2% ขณะที่ระบบจ่ายน้ำประปาของ กปภ. มีอัตราน้ำสูญเสียเฉลี่ย 19.16% ซึ่งต่ำกว่าเป้าหมายระดับประเทศที่กำหนดไว้ไม่เกิน 26.30%

บำบัดน้ำเสีย นำกลับมาใช้ใหม่

บริษัท East Water ดำเนินโครงการต้นแบบระบบบำบัดน้ำเสียโรงอาหารของโรงเรียนในพื้นที่อีอีซี เพื่อปลูกจิตสำนึกให้แก่เยาวชนและชุมชนให้ตระหนักถึงคุณค่าของทรัพยากรน้ำ ผ่านการส่งเสริมให้โรงเรียนมีระบบบำบัดน้ำเสียที่ได้มาตรฐาน และสามารถนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ได้จริง โดยได้ดำเนินการแล้วจำนวน 28 แห่ง สามารถนำน้ำกลับมาใช้ใหม่ได้กว่า 1,500 ลบ.ม. ต่อปี คิดเป็น 46.44% จากน้ำเสียที่ผ่านการบำบัดทั้งหมด (3,230 ลบ.ม.) ทั้งนี้ ได้กำหนดเป้าหมายในปี 2570 ไว้จำนวน 35 แห่ง

เพิ่มปริมาณน้ำ

สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ (สทนช.) ได้จัดทำโครงการพัฒนาแหล่งน้ำและการจัดการทรัพยากรน้ำรองรับเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ปี 2563 - 2580 จำนวน 39 โครงการ ปัจจุบันดำเนินการแล้วเสร็จ **19 โครงการ** สามารถเพิ่มน้ำต้นทุนได้ **258.59 ล้าน ลบ.ม.** (รวมน้ำต้นทุน 2,718.59 ล้านลบ.ม.)

และ**อยู่ระหว่างดำเนินการ 4 โครงการ** ซึ่งจะสามารถเพิ่มน้ำต้นทุนได้ **109.20 ล้าน ลบ.ม.** ประกอบด้วย (1) โครงการอ่างเก็บน้ำห้วยกรอกเคียน จังหวัดฉะเชิงเทรา (2) โครงการอ่างเก็บน้ำคลองโพธิ์ จังหวัดระยอง (3) โครงการระบบสูบลบคลองสะพาน-อ่างเก็บน้ำประแสร์ เส้นที่ 2 และ (4) โครงการก่อสร้างระบบท่อส่งน้ำดิบอ่างเก็บน้ำคลองหลวง-ชลบุรี จังหวัดชลบุรี

แผนงานโครงการที่ต้องขับเคลื่อนในอนาคต

16 โครงการ

สามารถเพิ่มน้ำต้นทุนได้
542 ล้าน ลบ.ม.

กลุ่มโครงการพัฒนาแหล่งน้ำเพิ่มน้ำต้นทุนอ่างเก็บน้ำ
ประแสร์ จังหวัดระยอง และอ่างเก็บน้ำบางพระ จังหวัดชลบุรี

จำนวน 6 โครงการ
เพิ่มปริมาณน้ำต้นทุนได้ 155 ล้าน ลบ.ม.

- (1) อ่างฯ คลองวังโตนด จ.ฉะเชิงเทรา โดยกรมชลประทาน
- (2) เครื่องข่ายอ่างฯประแสร์ – อ่างฯ หนองค้อ – อ่างฯ บางพระ จ.ชลบุรี โดยกรมชลประทาน
- (3) ปรับปรุงขยาย กปภ. ชลบุรี – พนัสนิคม – พานทอง – ท่าบุญมี ระยะที่ 2 โดยการประปาส่วนภูมิภาค
- (4) ปรับปรุงขยาย กปภ. พัทยา – แหลมฉบัง – ศรีราชา โดยการประปาส่วนภูมิภาค
- (5) เครื่องข่ายน้ำอ่างฯ คลองโพธิ์ – อ่างฯ ประแสร์ โดยกรมชลประทาน
- (6) เครื่องข่ายน้ำคลองวังโตนด – อ่างฯ ประแสร์ เส้นที่ 2 โดยกรมชลประทาน

กลุ่มโครงการเพิ่มน้ำต้นทุนอ่างเก็บน้ำคลองสิียด
จังหวัดฉะเชิงเทรา

จำนวน 2 โครงการ
เพิ่มปริมาณน้ำต้นทุนได้ 66 ล้าน ลบ.ม.

- (1) อุโมงค์ส่งน้ำอ่างฯ คลองพระสะทึง – อ่างฯ คลองสิียด จ.ฉะเชิงเทรา โดยกรมชลประทาน
- (2) ระบบสูบล้ออ่างฯ คลองสิียด

โครงการเพิ่มน้ำต้นทุนในอีอีซี

จำนวน 7 โครงการ
เพิ่มปริมาณน้ำต้นทุนได้ 296.60 ล้าน ลบ.ม.

- (1) อ่างฯ หนองกระทิง จ.ฉะเชิงเทรา โดยกรมชลประทาน
- (2) อ่างฯ คลองกะพง จ.ฉะเชิงเทรา โดยกรมชลประทาน
- (3) ขุดลอกคลองใน คบ.พระองค์ไชยานุชิต โดยกรมชลประทาน
- (4) พัฒนาพื้นที่น้ำท่วมซ้ำซากเป็นแก้มลิง คบ.บางพลอง + ก่อสร้าง ประตูระบายน้ำบ้านวังชัน จ.ฉะเชิงเทรา โดยกรมชลประทาน
- (5) อ่างฯ เขาจอมแห – เขาน้ำนอง จ.ระยอง โดยกรมชลประทาน
- (6) อ่างฯ คลองน้ำเขียว จ.ระยอง โดยกรมชลประทาน
- (7) ระบบสูบล้ออ่างฯคลองหลวง รัชชโลกร จ.ชลบุรี โดยการประปาส่วนภูมิภาค

แผนพัฒนาแหล่งน้ำกลุ่มน้ำคลองบางไฟ จังหวัดชลบุรี
(รองรับพื้นที่รัศมี 30 กิโลเมตร รอบสนามบินนานาชาติอู่ตะเภา)

★ จำนวน 28 โครงการย่อย
เพิ่มปริมาณน้ำต้นทุนได้ 24.40 ล้าน ลบ.ม.

เช่น เพิ่มประสิทธิภาพสถานีสูบน้ำดิบคลองบางไฟ โดยการประปาส่วนภูมิภาค ระบบประปาหน้าบาดาล พร้อมติดตั้งเครื่องสูบน้ำและวางท่อกระจายน้ำ โรงสูบน้ำ 1-2 โดยกรมทรัพยากรน้ำบาดาล และปรับปรุงอ่างเก็บน้ำคลองบางไฟ พร้อมระบบส่งน้ำ โดยกรมชลประทาน

www.eeco.or.th

**สำนักงานคณะกรรมการนโยบาย
เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (สกพอ.)**

ชั้น 25 อาคารโทรคมนาคม บางรัก
เลขที่ 72 ซอยวัดม่วงแค
ถนนเจริญกรุง แขวงบางรัก
เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร 10500